
De Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Turnhout, zetelend zoals in Kort geding, heeft volgende beschikking verleend in de openbare zitting van **MAANDAG, EENENTWINTIG DECEMBER TWEEDUIZEND en NEGEN.**

Aanwezig :

, Ondervoorzitter-wv. Voorzitter,
, Griffier-hoofd van dienst.

Inzake van :

, artiste, wonende te
;
- **aanlegster,**
alhier ter zitting in persoon verschenen, bijgestaan door Mr. , advocaat
te :

leggen :

HET VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, voor wie optreedt de Vlaamse Minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, de heer , met kabinet gevestigd te 1210 Sint-Joost-ten-Noode, Koning Albert-II-laan 19/11, Phoenixgebouw, doch doende betekening in handen van , Minister-President van de Vlaamse Regering, wiens kabinet gevestigd is te 1000 Brussel, Koolstraat 35;

- **verweerster,**
alhier ter zitting vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te ,

Bij inleidende dagvaarding zoals in kort geding van gerechtsdeurwaarder met standplaats te de dato 30 april 2009, wordt een vordering ingesteld ertoe strekkende:

- te zeggen voor recht dat met onmiddellijke ingang, vanaf de uitspraak van de tussen te komen beschikking, de stakingsbevelen met betrekking tot het perceel gekend zijn opgeheven;
- verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding;
- de beschikking uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad.

De voorgaanden:

- Onze beschikking van 28 september 2009, waarbij – alvorens recht te doen – een plaatsopneming werd bevolen;
- Het proces-verbaal van plaatsopneming dd. 13.11.2009.

Gehoord partijen in hun middelen, besluiten en uitleg, na plaatsopneming, ter openbare zitting van 30 november 2009.

De ontvankelijkheid van de vordering.

De ontvankelijkheid van de vordering wordt niet betwist. De eis werd tijdig en regelmatig gesteld en dient bijgevolg ontvankelijk te worden verklaard.

Bevoegdheid.

Wat onze rechtsmacht terzake de aldus gesteld eis betreft, bestaat er evenmin enige betwisting. Onze bevoegdheid ratione materiae en loci, werd inderdaad bepaald door artikel 154 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Ten gronde.

Ten gronde vordert aanlegster, in haar hoedanigheid van eigenaar van een perceel grond gelegen te , te horen zeggen voor recht dat, met onmiddellijke ingang vanaf de uitspraak van de tussen te komen beschikking, de stakingsbevelen met betrekking tot het kwestieuze perceel zijn opgeheven.

Luidens de bepalingen van artikel 154 in fine van het D.R.O. kan de betrokkene in kort geding, de opheffing van de maatregel vorderen tegen het Vlaamse Gewest, waarbij de vordering wordt gebracht voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in het ambtsgebied waarvan het werk en de handelingen werden uitgevoerd. Boek II Titel VI van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing op de inleiding en de behandeling van de vordering.

Deze wettekst waarbij er aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg bevoegdheid wordt verleend om kennis te nemen van de vordering in opheffing van de maatregel van bevel tot staking van werken of handelingen, heeft geen uitdrukkelijke opheffing voorzien van de regelen van het Gerechtelijk kort geding, zodat de algemene regelen terzake integraal van toepassing blijven, hetgeen inhoudt dat de rechter in kort geding, zijn volle bevoegdheid behoudt.

Bijgevolg is het de Voorzitter van de rechtbank, zetelend in kort geding, toegestaan, niet alleen de externe en de interne wettigheid van het stakingsbevel te onderzoeken, doch tevens de noodzaak en de opportuniteit ervan te beoordelen. Het is, met andere woorden, aan de rechter zetelend in kort geding bij wet toegestaan te onderzoeken of er voldoende gronden zijn om het stakingsbevel al dan niet te handhaven.¹

Aanlegster vordert de opheffing van de stakingsbevelen stellende dat zij zich thans geplaatst ziet tegenover handelingen van onbehoorlijk bestuur, verwijzende naar het totaal willekeurig handhavingsbeleid op het vlak van de ruimtelijke ordening in de gemeente Herselt en dat zij volledig ter goeder trouw is overgegaan tot de aankoop van het desbrennende perceel en dat zij in de ruimste mate de natuur van dit perceel tracht te respecteren.

Het wetsartikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek, bepaalt dat iedere partij het bewijs moet leveren van de feiten die zij aanvoert.

Wanneer dus aanlegster stelt dat er sprake zou zijn van een onbehoorlijk bestuur, dan dient zij daarvan het bewijs te brengen. Wanneer zij stelt dat zij in de ruimst mogelijke mate de natuur van het perceel tracht te respecteren, dan dient zij daar eveneens het bewijs te leveren.

Uit het plaatsbezoek van 13 november 2009, is inderdaad gebleken dat de tijdelijke impact van de aanwezigheid van aanlegster minimaal is en dat zij de natuur van het perceel tracht te respecteren.

Aanlegster is slechts overgegaan tot het plaatsen van twee omgebouwde werfketen van een beperkte vloeroppervlakte, die door haar slechts worden aangewend als een tijdelijk verblijf om te kunnen genieten van de natuur. De wagens werden enkel op het perceel geplaatst zonder dat er ook maar enige wijziging aan het perceel zelf werd aangebracht. De werfketen zijn nog steeds verplaatsbaar, terwijl er geen sanitaire voorzieningen verbonden met de vaste grond werden waargenomen.

Er mag bijgevolg worden gesteld dat de impact op de natuur van het perceel inderdaad beperkt is, temeer daar de beide werfketen in een groene kleur werden gezet en alsdusdanig niet opvallen in de veelvuldige aanwezige begroeiing ter plaatse.

Deze vaststellingen hebben tot gevolg dat aanwezigheid van de twee werfketen op het desbetreffende perceel niet dadelijk van aard is om enige schade toe te brengen aan het perceel en directe omgeving, zodat het preventieve karakter van de stakingsbevelen hoegenaamd niet wordt weerhouden.

¹ zie het arrest van het Hof van Cassatie dd. 14.02
rolnummer C 950382 N.

Aanlegster legt verder, onder haar stuk 2 van haar stukkenbundel, een verslag neer uitgaande van de genaamde, deskundige ruimtelijke ordening en natuurbehoud, waarin ondermeer wordt vermeld dat ongeveer de helft van het perceel is ingericht in functie van een verblijfsrecreatie en de overige helft een spontane bosvorming vertoont, dat het perceel weinig intensief gebruikt wordt, de huidige eigenaar bereid is initiatief te nemen teneinde een minimale negatieve impact op de omgeving te veroorzaken en dat bijgevolg het perceel beantwoordt aan het concept van natuurverweving, waarbij de functie van natuur – en verblijfsrecreatie nevensgeschikt en evenwaardig zijn.

Uit hetzelfde stuk blijkt tevens dat in de onmiddellijke omgeving van het perceel van aanlegster een tiental constructies staan, gaande van een recente bakstenen woning met ingerichte zolderverdieping tot een complex van caravans, waarbij het gebruik gaat van permanente bewoning tot sporadisch recreatief gebruik.

Terecht wordt er de aandacht op gevestigd dat het gelijkheidsbeginsel een eenvormige aanpak vereist en dat het weining billijk is een handhavingsbeleid te voeren afhankelijk van een al dan niet toevallige melding waarbij een gelijkende maar naastliggende situatie niet gelijkaardig wordt behandeld.

Ten deze is er inderdaad sprake van onbehoorlijk bestuur in hoofde van de overheid.

Tijdens het plaatsbezoek is namelijk gebleken dat palende aan de grond van aanlegster zich diverse percelen bevinden waarop allerhande inrichtingen werden geplaatst tot zelfs een huis met garage, geschikt voor vaste bewoning, zoals overigens blijkt uit het uitgebreide fotodossier door aanlegster neergelegd in haar stukkenbundel. Het zijn alle voor zich sprekende voorbeelden van het gedoogbeleid dat sedert vele jaren werd toegelaten in de gemeente

Uit de eigen herstellordering van verweerster blz.3. stuk 21 verweerster, blijkt reeds dat zich op huidig ogenblik, alleen reeds in de gemeente, 166 weekendverblijven bevinden in kwetsbaar gebied...

De ambtshalve oplegging van stakingbevelen in de gegeven omstandigheden, lijkt Ons in strijd met de beginselen van van behoorlijk bestuur.² Tevens vaststellende dat de impact van de aanwezigheid van twee woonketen op de natuur minimaal is en het preventieve karakter van het stakingsbevel niet onderbouwt, wordt de vordering ten deze gegrond verklaard.

De overige betwistingen zijn niet verder ter zake dienende.

OM DEZE REDENEN,

en de rechtspleging geschied zijnde in het Nederlands, overeenkomstig de artikels 2, 34, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935.

² M. Van Damme, Goede trouw van burger en bestuur R.W. 89/90 1115 - 1116.

WLJ, Ondervoorzitter - wn.Voorzitter,
zetelend zoals in kort geding, beschikkende op tegenspraak:

Verklaren de vordering ontvankelijk en gegrond.

Dienvolgens,

Zeggen voor recht dat met onmiddellijke ingang, vanaf de uitspraak van deze beschikking, de **stakingsbevelen** met betrekking tot het perceel, gelegen te _____, zijn **opgeheven.**

Veroordeelt verweerster tot de kosten van het geding, met inbegrip van rechtsplegingsvergoedingen.

Begroten deze kosten in hoofde van:

- aanlegster op:	dagvaarding en rol:	€ 187,68,
	rechtsplegingsvergoeding:	€ 1.200,00,
- verweerster op:	rechtsplegingsvergoeding:	€ 1.200,00.